

De styrende organer findes på 3 niveauer, der stort set fungerer selvstændigt: 1) konsistorieniveau, 2) fakultetsrådsniveau og 3) studienævns- og institutniveau.

Konsistorium har primært til opgave at træffe beslutning om institutionens styrelsesstruktur, at udarbejde institutionens samlede budgetforslag og at fordele de givne bevillinger inden for de rammer, der er fastsat af ministeriet.

Fakultetsrådenes hovedopgave er tilsvarende at tage beslutning om forslag til bidrag til finanslov for hovedområdet og fordele givne bevillinger. Endvidere træffer de beslutning om besættelse af professorater og andre heltidslærerstillinger og om tildeling af licentiat- og doktorgrader. Disse sager skal forud være behandlet i fagkyndige bedømmelsesudvalg.

Studienævnene ansætter timelønnede undervisningsassistenter og bestemmer uddannelsernes tilrettelæggelse, pensum, eksaminer osv. inden for de rammer, ministeriet har fastsat.

Institutterne styres i princippet af institutråd, som bl.a. fordele de arbejdsopgaver, der påhviler instituttet. En institutbestyrelse og/eller en institutbestyrer varetager den daglige ledelse.

Siden lovens vedtagelse i 1973 er der sket flere ændringer, hvoraf kan nævnes ændringen i 1976, der medførte, at kompetencen til at oprette og nedlægge institutter overførtes til undervisnings- og forskningsministeren. En anden vigtig ændring kom i 1989, hvor der blev indsat en forsøgsparagraf, der gjorde det muligt for ministeren i særlige tilfælde at fravige styrelsesloven, hvis institutionen bad om det.

Lovforslaget

Hensigten med lovforslaget er at give nogle overordnede rammer, således at den enkelte universitet inden for disse rammer kan indrette sig mest hensigtsmæssigt efter egne behov og traditioner. De udfyldende regler vil fremgå af universitetets statut.

Hele lovforslaget er opbygget med henblik på et fagligt og økonomisk selvstyre for universiteterne. Ved reglerne om universiteternes styrelse i kapitel 2 etableres således et selvstyre for universiteterne. Undervisnings- og forskningsministeren har således ikke mulighed for ex officio at gribe ind i de afgørelser, som efter forslaget skal træffes af universiteterne. Undervisnings- og forskningsministeren kan alene træffe afgørelse om universiteternes forhold i det omfang, det følger af forslaget. Forslaget bygger i øvrigt på følgende principper:

Enstrengt ledelses- og rådsstruktur

Rektor er både indadtil og udadtil øverste ansvarlige for hele universitetets virksomhed. Han har formelt al personaleledelseskompetence, men således at der lægges op til en naturlig og sædvanlig delegation til øvrige ledere. Ledelsessøjlen, der består af rektor, dekaner (hvis der er flere hovedområder), studieledere og institutledere, sikrer sammenhængen mellem niveauerne. Rektor har således mulighed for at gribe ind over for afgørelser truffet af en underordnet leder, men er ikke forpligtet, da afgørelsen er truffet efter bemyndigelse.

Desuden forudsættes der at være en professionel administration på alle niveauer med en direktør eller administrationschef som øverste chef.

For at sikre den legitimitet, som allerede de nuværende regler bygger på, foreslås, at rektor, dekaner, studieledere og institutledere også fremover vælges til hvervet, men for længere perioder end i dag.

Forslaget bevarer endvidere en struktur med kollegiale organer på alle niveauer, dvs. et konsistorium, fakultetsråd, institutbestyrelser og studienævn. Konsistorium godkender universitetets budget og fastlægger dens overordnede retningslinjer. På samme måde godkender fakultetsrådet inden for konsistoriums fastlagte rammer hovedområdets budget samt fastlægger overordnede retningslinjer for hovedområdet. Endelig godkender institutbestyrelsen inden for de rammer, fakultetsrådet har fastlagt, instituttets budget samt fastlægger retningslinjer for instituttets virksomhed. Der er ikke herved etableret et over-/underordningsforhold mellem de kollegiale organer, hvilket betyder, at delegation og rekurs ikke er mulig.

Konsistoriums fastlagte retningslinjer danner rammen for rektors daglige ledelse med hensyn til faglige og økonomiske dispositioner. Det samme gælder dekan i forhold til fakultetsråd osv.

Rådene forudsættes at drøfte faglige, uddannelses- og forskningspolitiske spørgsmål og fastlægge overordnede mål. Personalesager er ikke længere rådsopgaver, idet personalets medindflydelse på dets arbejdsplads skal sikres via reglerne om samarbejdsudvalg. Samarbejdsudvalgenes vigtigste opgaver er bl.a. at drøfte arbejds- og personaleforhold, rationaliserings- og omstillingsprojekter, ny teknologi og arbejdspladsens økonomiske situation. Et samarbejdsudvalg skal efter gældende regler oprettes, når der er ansat mere end 25, og kan naturligvis oprettes med færre.

Den gældende styrelseslovs bestemmelser er ikke fuldt ud forenelige med aftalen med centralorganisationerne om samarbejde og samarbejdsudvalg i sta-